SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:237

av Richard Jomshof (SD)

Förbud mot böneutrop

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbjuda alla former av böneutrop från religiösa byggnader och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den 26 april 2013 ljöd det första böneutropet från den 32 meter höga minareten i moskén belägen i Fittja. Det var i själva verket det första böneutropet någonsin från en moské på svensk mark. Efter beslutet att tillåta böneutrop i Fittja har liknande krav framförts från andra håll, bland annat i Karlskrona där böneutrop hördes för första gången den 17 november 2017. Efter en omfattande och uppslitande debatt beviljades i sin tur stiftelsen Växjös muslimer tillstånd till böneutrop från moskén i Växjö, där det första böneutropet hördes den 25 maj 2018. Det verkar således vara så att tillståndet att bevilja böneutrop från minareten i Fittja har haft en prejudicerande verkan.

Ofta har böneutrop från moskéer jämförts med kristna klockringningar som ett motiv att tillåta utrop från moskéer i religionsfrihetens namn. Skillnaden är dock avsevärd då de kristna klockringningarna är en del av vårt kulturella och historiska arv. Vår nation är av historiska skäl präglat av kristendomen, och att tänka bort en närmare tusenårig historisk prägling är inte i enlighet med verkligheten. Även ateister accepterar i dag kristna klockringningar, om inte annat som en historisk restpost.

En annan avgörande skillnad mellan den kristna klockringningen och det muslimska böneutropet är att klockringningen är en oartikulerad ljudsignal, medan det muslimska böneutropet innehåller ett religiöst artikulerat budskap i form av trosbekännelsen. Denna trosbekännelse syftar inte minst till att visa makt och kontroll över ett område, men också att invånarna är muslimer samt att Allah är den ende guden och att Muhammed är hans profet.

Denna skillnad är av avgörande betydelse vad gäller religionsfrihetens rätt till frihet från religiösa budskap på offentlig plats. Religionsfrihet innebär nämligen inte att man har rätt att göra vad som helst. Religionsfrihet innebär också en frihet från tvång, en

frihet från religiösa uttryck och religiös propaganda i det offentliga rummet. Det sistnämnda äger dessutom sin aktualitet, då islam gång på gång visat sig vara oförenligt med våra västerländska värderingar. Detta gäller inte minst synen på demokrati och jämställdhet mellan könen.

Vidare går det inte att jämföra böneutrop från en moské med rätten att exempelvis anordna ett torgmöte eller rätten att demonstrera. Ett böneutrop från en moské är – till skillnad från ett torgmöte eller en enstaka demonstration – en fast islamistisk installation. Ett böneutrop är en återkommande offentlig proklamation av islam i det offentliga rummet, omöjlig att undvika för den som bor i närheten.

Ett förbud mot böneutrop hindrar inte någon att tro, det kan man göra ändå. Ett fast och återkommande böneutrop tvingar däremot på medborgare en religiös åskådning. Religionsfriheten blir i själva verket ett tvång. Böneutropet strider därmed mot religionsfriheten, men också mot vårt sekulära samhälle där vi bejakar såväl friheten till som friheten från religion.

Med anledning av vad som framförs ovan bör det vara förbjudet med böneutrop från moskéer. Frågan är dock större än så. En medborgares rätt till frihet från religiösa uttryck och religiös propaganda i det offentliga rummet gäller naturligtvis inte bara islam. Därför bör förbudet mot böneutrop gälla alla religioner.

Trosuppfattning är och ska vara en privatsak mellan den enskilde och dennes gud eller gudar. Om en religiös grupp vill föra ut sitt budskap på offentlig plats är det rimligt att de förutsätts agera som övriga grupper i samhället, nämligen genom att söka polistillstånd för det aktuella tillfället.

Richard Jomshof (SD)